

UZASADNIENIE

W dniu 18 lipca 2017 roku z Prokuratury Rejonowej L.-Północ w L. do Sądu Okręgowego w Lublinie wpłynął akt oskarżenia przeciwko K. R. o czyny z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 53 ust. 1 w zb. z art. 63 ust. 3 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk oraz z art. 63 ust. 3 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

Na podstawie całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony K. R. zamieszkuje w miejscowości M. na posesji oznaczonej numerem (...). Jest kawalerem żyjącym w konkubinacie z A. Z. (1) i posiadającym z tego związku jedno dziecko- córkę w wieku 2 lat. Oskarżony ma wyższe wykształcenie, wyuczony zawód - politolog, aktualnie jest bezrobotny i utrzymuje się z podejmowanych prac dorywczych oraz środków uzyskiwanych z tytułu wynajmu mieszkania w L. z czego osiąga dochód w wysokości 3500 zł. miesięcznie Na jego majątek składa się samochód osobowy marki A. (...) z 2006 roku oraz własnościowe mieszkanie o powierzchni 50m² położone w L., przy ul. (...). Oskarżony nigdy nie leczył się psychiatrycznie, ani odwykowo, choć jest osobą uzależnioną od środków odurzających, które zażywa od 15 roku życia. Dotychczas nie był karany sędownie.

(dowód: dane osobopoznawcze k.57, 290v, dane o karalności k.386, kwestionariusz zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień k. 112-117, wywiad kuratora k.121-121v)

K. R. wraz z rodziną tj. córką i konkubiną zamieszkał w miejscowości M. jesienią 2015 roku w domu będącym własnością ojca oskarżonego – S. R., a należącym kiedyś do babci oskarżonego.

Na terenie posesji w M. znajduje się dom mieszkalny, stara drewniana stodoła oraz letnia kuchnia. W stodole nie było zamontowane przyłącze doprowadzające energię elektryczną. Takie przyłącze zasilalo budynek mieszkalny.

Ojciec oskarżonego zaadaptował do codziennego użytku dla siebie i żony letnią kuchnię. Ponadto zajmuje się uprawą małego ogródka tj. warzyw i owoców na własne potrzeby.

K. R. wyremontował dom po zmarłej matce swojego ojca i zamieszkał w nim razem z dziewczyną – A. Z. (1), z którą pozostaje w związku od 10 lat. Konkubina oskarżonego pracuje jako tatuażystka w salonie tatuażu w L., zaś oskarżony podejmował prace dorywcze i opiekował się ich wspólnym dzieckiem.

K. R. w związku z uzależnieniem od marihuany, którą pali od 15 roku życia postanowił sam wyhodować ją dla własnego użytku. Oskarżony palił około 1 grama marihuany dziennie.

Pierwsze próby uprawy podjął w 2015 roku, w bliżej nieustalonej dacie. Wtedy to zasadził na działce w (...) sztuki ziela konopi innych niż włókniste. Nie używał do uprawy żadnego sprzętu. Zasadzone przez niego krzaki nie miały jednak kwiatostanów, gdyż oskarżony zakupił męską odmianę nasion o czym nie wiedział w chwili gdy je zasadził. Z zasadzonych roślin nie uzyskał żadnych środków odurzających. Kolejną uprawę K. R. założył w 2016 roku, w nieustalonym dokładnie czasie. W domu w M. zasadził w doniczce 5 sztuk roślin w postaci ziela konopi innych niż włókniste. Doniczkę umieścił następnie w stodole i zamontował nad nią żarówkę o mocy 100 watów. Z uprawy tej udało się mu wyhodować jedynie 3 sztuki roślin, z których oskarżony po ścięciu i wysuszeniu uzyskał około 100 gram suszu w postaci marihuany. Marihuanę tą posiadał na własny użytek.

K. R. utrzymywał wieloletnią znajomość z P. K. (1). Przyjaźnili się, odwiedzali wzajemnie i wspólnie palili marihuanę. W trakcie jednego ze spotkań postanowili założyć -każdy we własnym miejscu zamieszkania -hodowlę ziela konopi innych niż włókniste, aby mieć ten środek odurzający na własny użytek. K. R. uprawę założył 2017 roku w dacie

bliżej nieustalonej. W tym celu za pośrednictwem Internetu w sklepie „grovbox.pl” zamówił i zakupił 12 sztuk nasion, namiot, lampę, filtry i odpowiedni nawóz. Za cały sprzęt i nasiona zapłacił ok. 3000 złotych. Oskarżony uprawę założył w pomieszczeniu piwnicznym w domu w M.. W piwnicy rozstawił namiot typu grow-box i zasadził zakupione nasiona. Uprawą zajmował się sam. Żaden z domowników, ani członków jego najbliższej rodziny nie wiedział o prowadzonej przez niego hodowli. O hodowli tej wiedział jedynie przyjaciel oskarżonego – P. K. (1). Obaj oglądali założone przez siebie uprawy, wymieniali się doświadczeniami i obserwacjami. Nadto K. R. prowadził notes, w którym dokonywał zapisków dotyczących uprawy konopi indyjskich i swoich obserwacji.

Do dnia 4 maja 2017 roku K. R. wyhodował 10 krzaków roślin, które były w końcowej fazie kwitnienia. Z krzaków tych mógł uzyskać 524,19 grama materiału roślinnego, czyli kwiatowych wierzchołków, które są przedmiotem handlu i produktem przeznaczonym do spożycia na nielegalnym rynku środków psychotropowych. Nadto z tej ilości kwiatowych wierzchołków można uzyskać od 524,19 do 1747,3 porcji handlowych i 10.599,12 teoretycznych dawek aktywnych.

(Dowód: częściowe wyjaśnienia K. R. k. 14-16,25-27,38v,141-142v,150-153,291-292, częściowo zeznania świadków: P. K. (1) k. 100-101,349v-350v, T. R. k. 350v-351v, S. R. k. 108-108v,293v-294v, zeznania świadków: A. Z. (1) k. 103-103v,292v-293v, K. K. (1) k. 106-106v,294v-295, A. P. k. 348-349v, G. K. (1) k. 404v-405v, protokół przeszukania k.3-6, protokół oględzin miejsca uprawy k. 7-8, protokół oględzin rzeczy k. 60-62, opinia biegłego z zakresu kryminalistycznych badań chemicznych k. 91-99,405-406, opinia prywatna k.342-343, zeznania świadka M. M. (1) k. 380-381, pismo z (...) k. 344))

W dniu 4 maja 2017 roku funkcjonariusze policji w osobach: st.asp. D. C., podkom. G. K. (1), st.asp. M. W. oraz mł.asp. K. P. dokonali przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i użytkowych w miejscu zamieszkania K. R. tj. pod adresem M. 205. W wyniku czynności przeszukania w pomieszczeniach piwnicznych domu mieszkalnego ujawniono namiot typu grow-box, w którym znajdowała się lampa oświetlająca 10 roślin konopi indyjskich w końcowej fazie kwitnienia. Ponadto w pomieszczeniu znajdowały się: nawilżacz powietrza, miernik zawartości (...), dodatkowa żarówka (...) oraz środki do uprawy roślin. Funkcjonariusze ujawnili także torbę foliową z zawartością świeżo ściętych części rośliny. W związku z powyższym dokonano zatrzymania K. R. oraz ujawnionych w miejscu jego zamieszkania roślin i przedmiotów służących do ich uprawy. Po przeprowadzeniu badania testerem narkotykowym okazało się, iż zatrzymany susz rośliny koloru zielono-brązowego to marihuana.

(Dowód: protokół przeszukania k. 3-6, protokół oględzin miejsca k. 7-8v, materiał pogładowy k. 8a-8c, protokół zatrzymania k. 9-10, protokół użycia testera narkotykowego k. 11-12, zeznania świadków: D. C. k. 378v-379v, M. W. k. 379v-380, K. P. k. 380-380v, G. K. (1) k. 404v-405v)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wskazane dowody oraz o pozostałe dowody w postaci: protokołu oględzin rzeczy k. 82-86, informacja z danymi dotyczącymi logowania z (...) Sp. z o.o. k. 125-125a, zeznań świadków: A. G. (1) k. 351v-352, J. G. k. 352v, G. K. (2) k. 352v-353, J. D. (1) k. 353-353v, dwóch map z posesją w M. nr 205 k. 372-373.

K. R. w toku pierwszych wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu tj. uprawy ziela konopi innych niż włókniste w łącznej liczbie 10 krzaków w M. w okresie do dnia 4 maja 2017 roku, która to uprawa ta mogła dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 63 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Składając wyjaśnienia opisał szczegółowo okoliczności popełnienia przez niego zarzucanego czynu, a nadto wskazał, iż odnaleziona przez funkcjonariuszy Policji hodowla była jego trzecią uprawą konopi indyjskich. Oskarżony w składanych wyjaśnieniach opisał okoliczności poprzednich dwóch upraw: tj. pierwszej w 2015 roku, która jednak nie powiodła się, z uwagi na zasadzenie męskiej odmiany rośliny nie dającej kwiatostanów, oraz kolejnej w 2016 roku, kiedy to zasadził 5 krzaków i w stodole przy użyciu 10 watejki żarówki udało mu się wyhodować 3 krzaki i zebrać z tego ok. 100gram marihuany. Oskarżony wskazywał szczegółowo, ile, gdzie, kiedy i w jakim miejscu zasadził nasion konopi indyjskich w celu uprawy i pozyskania środków odurzających. K. R. potwierdził także swoją znajomość

z P. K. (1) oraz fakt założenia przez nich obydwu upraw konopi indyjskich, dokonywania za pośrednictwem Internetu zakupów sprzętu służącego do uprawy tych roślin oraz wymieniania się wzajemnie informacjami i spostrzeżeniami na temat swoich hodowli. Wyjaśnił przy tym, iż obydwaj prowadzili swoje uprawy niezależnie od siebie i bez niczyjej pomocy. Oskarżony wskazał, iż pali marihuanę od 15 roku życia i jest osoba uzależnioną. Z tego też względu dopuścił się popełnienia przestępstwa nielegalnej uprawy konopi indyjskich, aby pozyskać marihuanę do własnego użytku. Dodatkowo oskarżony złożył wyjaśnienia odnoszące się do zakupu marihuany w ilości 50 gramów w Republice Czeskiej na przejściu granicznym w miejscowości C., którą –jak twierdził - zakupił od nieznanego mężczyzny i wypalił w okresie do kwietnia 2017 roku (k.14-16).

W czasie kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym K. R. podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia i przyznał się do wszystkich czterech stawianych mu zarzutów (k.25-27).

Następnie w toku przesłuchania przed Sądem rozpoznającym wniosek o zastosowanie wobec oskarżonego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania K. R. podtrzymał złożone zarówno na Policji, jak i w Prokuraturze wyjaśnienia i ponownie przyznał się do wszystkich czterech zarzucanych mu czynów (k.38v).

Podczas kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony zmienił swoje wcześniejsze stanowisko i przyznał się jedynie do dokonania czynów zarzucanych mu w pkt 1 i 4 tj. do uprawy roślin konopi ujawnionej u niego w trakcie przeszukania w dniu 4 maja 2017 roku (zarzut z pkt 4) oraz do uprawy 4 roślin konopi innych niż włókniste, które okazały się męską odmianą i nie miały kwiatostanu. Wskazał, iż nie przyznaje się do dokonania czynów z pozostałych zarzutów tj. uprawy konopi indyjskich w ilości 5 krzaków w roku 2016 roku (zarzut nr 2) oraz do wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste na przejściu granicznym w miejscowości C. (zarzut nr 3). Podniósł równocześnie, iż jego wcześniejsze wyjaśnienia złożone w tym zakresie nie były prawdziwe, gdyż takie sytuacje nie miały miejsca. Wyjaśnienia te były zaś spowodowane zastraszaniem przez Policję (k.142).

W czasie ostatniego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym K. R. przyznał się do dokonania czynów stawianych w pkt 1 i 4 zarzutów. Nie przyznał się zaś do zarzutu z pkt 2 i 3. Ponownie wskazał, iż wymyślił te dwa przestępstwa, gdyż policjanci dokonujący jego zatrzymania, w trakcie pierwszego przesłuchania zastraszyli go mówiąc, iż konkubina odpowie za współudział, a dziecko trafi do domu dziecka. Podniósł, iż nie stosowano wobec niego gróźb, ani przemocy, ale zastraszano go psychicznie (k.151-153).

W następnym przesłuchaniu – już w trakcie rozprawy przed Sądem – K. R. ponownie przyznał się jedynie do dokonania czynów zarzucanych mu w pkt 1 i pkt 3 aktu oskarżenia. Nie przyznał się do dokonania czynu z pkt 2 i odmówił składania wyjaśnień. Potwierdził jedynie w części uprzednio złożone wyjaśnienia, tj. dotyczące zarzutów z pkt 1 i 3 aktu oskarżenia. Odpowiadając na pytania swojego obrońcy podał, iż stodoła, w jakiej miało dojść do uprawy roślin konopi w ilości 5 krzaków jest budynkiem starym i nie ma tam doprowadzonego prądu, zaś do tego rodzaju hodowli potrzebne jest naświetlanie. Dodatkowo wskazał, iż początkowo przyznawał się do wszystkich z zarzucanych mu czynów, gdyż nakłonili go do tego funkcjonariusze w trakcie przesłuchania. Ponadto wyjaśnił, iż w dniu zatrzymania oraz w dniu poprzedzającym zatrzymanie spożywał narkotyki i cały czas był w szoku oraz stresie (k.290-292).

Sąd częściowo dał wiarę wyjaśnieniom K. R.. Na wiarę zasługują jego twierdzenia w zakresie odnoszącym się do sytuacji rodzinnej, uzależnienia od środków odurzających i okoliczności powzięcia decyzji o uprawie ziela konopi innych niż włókniste. Za polegające na prawdzie Sąd uznał także pierwsze składane w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnienia, w których opisuje podejmowane przez siebie czynności dotyczące zakupu sprzętu i nasion do prowadzenia ujawnionej przez funkcjonariuszy uprawy, a nadto okoliczności dotyczące wszystkich trzech założonych w miejscu swojego zamieszkania w M. upraw ziela konopi innych niż włókniste. Sąd obdarzył walorem wiarygodności tę część wyjaśnień oskarżonego, w których konsekwentnie, w toku całego postępowania karnego, zarówno przygotowawczego jak i sądowego, przyznawał się do dokonania zarzucanych mu czynów ujętych w pkt 1 i 3 aktu oskarżenia. W tym zakresie jego relacja koresponduje z dowodami nieosobowymi stanowiącymi podstawę ustaleń faktycznych, również z zeznaniami przesłuchanych w sprawie funkcjonariuszy Policji, opinią biegłego M M..

Zdaniem Sądu na wiarę nie zasługują wyjaśnienia K. R., w których zaprzeczył on, aby popełnił przestępstwo polegające na nielegalnej uprawie ziela konopi innych niż włókniste w ilości 5 krzaków w 2016 r. tj. popełnił czyn zarzucany mu w pkt 2 aktu oskarżenia. W tej części wyjaśnienia oskarżonego pozostają w całkowitej sprzeczności z poprzednio składanymi przez oskarżonego w toku śledztwa wyjaśnieniami na k. 14-16,25-27,38v i stanowią w ocenie Sądu wyłącznie wyraz przyjętej przez oskarżonego linii obrony wynikającej zapewne z powzięcia przez oskarżonego wiedzy (prawdopodobnie na skutek pomocy prawnej udzielonej mu przez obrońcę) co do charakteru i konsekwencji prawnych przedmiotowego czynu, do jakiego się przyznał tj. zbrodni zagrożonej karą pozbawienia wolności od 3 lat.

W ocenie Sądu prawdziwe są wyjaśnienia oskarżonego złożone jako pierwsze w toku śledztwa, na drugi dzień po zatrzymaniu, gdyż były one spontaniczne, logiczne i spójne (k.14-16). Znalazły nadto potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym m. in. w postaci opinii biegłego M. M. i zeznaniach świadków P. K. (1), funkcjonariuszy Policji. Analiza pierwszych wyjaśnień oskarżonego w części odnoszącej się do zarzutu z pkt 2 aktu oskarżenia w relacji z zeznaniami świadka P. K. (1) oraz opinią pisemną i ustną biegłego M. M., jak również z zeznaniami świadków funkcjonariuszy Policji pozwala zaś na poczynienie ustaleń, że K. R. faktycznie prowadził nielegalną uprawę 5 krzaków konopi indyjskich w stodole znajdującej się na posesji w miejscu jego zamieszkania i zebrał z niej 100 gram marihuany. Podkreślenia wymaga fakt, iż oskarżony przyznał się do czynu z pkt 2 aktu oskarżenia nie tylko w pierwszych wyjaśnieniach na Policji kiedy to opisał okoliczności tego czynu, ale i stanowisko w tym zakresie podtrzymał będąc przesłuchiwanym w Prokuraturze tego samego dnia oraz na posiedzeniu przed Sądem. Podane przez niego okoliczności tej uprawy w kontekście opinii biegłego M. M. są logiczne i zasługujące na obdarzenie ich wiarą. Biegły będąc przesłuchiwanym na rozprawie wskazał bowiem, że jest możliwa uprawa kilku krzaków marihuany przy użyciu 100 watowej żarówki, jednakże wówczas jakość takich roślin byłaby niska (k.406). I taka konkluzja znajduje odzwierciedlenie w omawianych wyjaśnieniach K. R., kiedy to stwierdził, że zasadził 5 krzaków lecz przy nagrzewaniu 100 watową żarówką wyrosły mu trzy. Również podawana przez oskarżonego ilość suszu ziela konopi jakie zebrał oskarżony z tych trzech krzaków a mianowicie 100 gram, jest w pełni wiarygodna zważywszy na treść pisemnej opinii biegłego, w której wskazana jest ilość suszu możliwa do uzyskania z 10 zasadzonych krzaków (k.91-99). W ocenie Sądu nie podważa wiarygodności wyjaśnień oskarżonego w tej części niewątpliwym fakt, iż stodole w której uprawiał w/w 5 krzaków marihuany nie było przyłącza energii elektrycznej. Jak wynika bowiem z zeznań świadka- M. M. (1), do zasilenia żarówki o mocy 100 watów wystarczy średniej wielkości agregat „metr na metr” (k.381). W kontekście omawianych wyjaśnień oskarżonego, zeznań powołanego świadka, opinii M. M., zasad logiki i doświadczenia życiowego uzasadnione jest przyjęcie, iż oskarżony do zasilenia 100 watowej żarówki korzystał z innych niż stałe przyłącze źródeł prądu typu np. agregat prądotwórczy. Okoliczność, iż do hodowli ujawnionej w dniu 4 maja 2017 r. oskarżony używał profesjonalnego sprzętu i oświetlenia nie podważa wiarygodności pierwszych wyjaśnień oskarżonego w omawianej części bowiem oskarżony, co logiczne i wynika z jego wyjaśnień, nabierał tzw. metodą prób i błędów doświadczenia w uprawie ziela konopi innych niż włókniste. Również fakt, iż członkowie rodziny oskarżonego oraz osoby postronne przebywające w opisywanej stodole nie ujawniły przedmiotowej hodowli nie podważa wiarygodności relacji K. R., skoro był w stanie ukryć profesjonalną hodowlę 10 krzaków marihuany, z łatwością mógł to zrobić przy uprawie 5 krzaków w stodole wypełnionej różnymi niepotrzebnymi sprzętami i meblami. Równocześnie wyjaśnienia oskarżonego odnośnie zastraszania go przez policjantów dokonujących przesłuchania i wymyślenia przez niego okoliczności dwóch z początkowo stawianych mu 4 zarzutów - zdaniem Sądu nie zasługują na wiarę. W tym zakresie są one nielogiczne i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, a zwłaszcza zeznaniami przesłuchanych przed Sądem w charakterze świadków funkcjonariuszy Policji.

Oskarżony nie przedstawił żadnego racjonalnego powodu zmiany swojego stanowiska w omawianej części. Podnoszone przed Sądem okoliczności, iż był pod wpływem środków odurzających w dniu zatrzymania nie znajdują potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym, a nadto z akt sprawy wynika, iż czynność jego pierwszego przesłuchania odbyła się dopiero na drugi dzień po zatrzymaniu. Nadto z akt sprawy wynika, iż oskarżony już w trakcie wyjaśnień składanych w prokuraturze w dniu 5 maja 2017 roku był reprezentowany przez obrońcę, który był obecny w czasie tej czynności. K. R., ani jego obrońca nie podnosili kwestii niezgodności z prawdą wcześniejszych wyjaśnień, ani też nie wskazywali na bliżej nieokreślone formy zastraszania oskarżonego przez funkcjonariuszy, na które K. R. powoływał się w dalszym toku śledztwa i przed Sądem. Oskarżony nadal przyznawał się do wszystkich zarzucanych

mu czynów i takie stanowisko zaprezentował również tego samego dnia przed Sądem. Podkreślenia wymaga także fakt, iż Prokurator Rejonowy L.-Północ w L. postanowieniem z dnia 26 lipca 2017 r. w sprawie 1 Ds. (...).2017 na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych poprzez stosowanie groźby bezprawnej wobec K. R. w celu uzyskania od niego wyjaśnień określonej treści, wobec stwierdzenia, iż czynu nie popełniono. Oskarżony nie składał zażalenia na powyższe postanowienie.

Ubocznie wskazać należy, iż w toku śledztwa wyłączono do odrębnego rozpoznania materiały dotyczące zarzucanego K. R. czynu z art. 55 ust 3 w zw. z art. 55 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i postanowieniem z dnia 18 lipca 2017 r. w sprawie o sygn.. 1Ds (...).2017 Prokurator Rejonowy L. -Północ w L. umorzył śledztwo na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk wobec stwierdzenia, że czynu nie popełniono. Czyn ten wobec takiej decyzji Prokuratora nie był przedmiotem rozpoznania w niniejszym postępowaniu.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności w całości zeznania świadków -funkcjonariuszy Policji, którzy brali udział w przeszukaniu posesji oskarżonego, uczestniczyli w czynnościach ujawnienia uprawy roślin ziela konopi oraz byli obecni w czasie zatrzymania K. R.. Zeznania D. C., G. K. (1), M. W., K. P. i A. P. są logiczne, spójne, wyczerpujące i wzajemnie się uzupełniają oraz znajdują potwierdzenie w dowodach nieosobowych. Świadców Ci w zeznaniach złożonych w toku rozprawy zaprzeczyli jakoby w stosunku do oskarżonego, w trakcie jego zatrzymania czy przesłuchania miało dojść do niewłaściwych zachowań ze strony któregokolwiek z funkcjonariuszy, skutkujących złożeniem przez K. R. wyjaśnień określonej treści.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. K. (1), który także, równoległe do oskarżonego prowadził w swoim miejscu zamieszkania uprawę marihuany. Świadek ten potwierdził okoliczności podjęcia wspólnie z oskarżonym decyzji o założeniu przez nich upraw ziela konopii innych niż włókniste oraz fakt palenia przez nich marihuany. Wskazał, iż bywał w domu u K. R. i widział założoną w piwnicy uprawę marihuany. Nadto potwierdził, iż nie była to pierwsza uprawa podjęta przez oskarżonego. Świadek zeznał, że K. R. posiadał już we wcześniejszym okresie w piwnicy kilka doniczek z zasadzonymi nasionami konopi, ale nie miał wtedy żadnego specjalistycznego sprzętu. Wskazał dodatkowo, iż uprawa ta nie miała kwiatostanu, gdyż oskarżony zasadził złe nasiona tj. męską odmianę. Zeznania P. K. korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego oraz dowodami nieosobowymi.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności także zeznania konkubiny oskarżonego - A. Z. (1) oraz częściowo zeznania jego ojca - S. R.. Świadców Ci nie posiadali wiedzy odnośnie żadnej z zakładanych przez oskarżonego upraw ziela konopi. Potwierdzili jedynie sytuacje osobistą i majątkową oskarżonego. Dodatkowo A. Z. (1) w swoich zeznaniach wskazała, iż K. R. palił marihuanę i był od niej uzależniony. Świadców Ci zeznawali także na okoliczność braku prądu w stodole znajdującej się na posesji oskarżonego w M.. Ich zeznania w omawianym zakresie są spójne, konsekwentne i wzajemnie zbieżne. Na wiarę nie zasługują natomiast twierdzenia świadka S. R. w części, w jakiej kategorycznie zaprzeczał, aby jego syn w stodole uprawiał marihuanę, gdyż-jak twierdził -było to niemożliwe. Aktualna w tym zakresie pozostaje argumentacja Sądu uzasadniająca uznanie za niewiarygodne wyjaśnienia K. R. co tej samej okoliczności. W ocenie Sądu w omawianej części zeznania świadka, jako osoby najbliższej dla oskarżonego, zmierzają wyłącznie do wzmocnienia wiarygodności jego linii obrony.

Częściowo Sąd obdarzył również walorem wiarygodności zeznania świadka T. R. zwłaszcza w zakresie w jakim potwierdza ona fakt uzależnienia oskarżonego od narkotyków. W tej części jej zeznania znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, zeznaniach świadków A. Z., P. K., S. R., G. K. oraz w wywiadzie przeprowadzonym przez specjalistę od terapii uzależnień. T. R. wskazała ponadto podobnie jak reszta członków rodziny oskarżonego, na brak przyłącza elektrycznego w budynku stodoły znajdującej się na posesji w M.. Poza tym nie miała żadnej wiedzy odnośnie zakładanych hodowli marihuany przez oskarżonego. Sąd odmówił przyznania waloru wiarygodności zeznaniom tego świadka w zakresie w jakim wskazuje ona, iż w trakcie zatrzymania i przeszukania K. R. był pod wpływem środków odurzających, a jego zachowanie odbiegało od normy. W tej części zeznania T. R. nie znajdują potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym stanowiącym podstawę ustaleń faktycznych, przeczą im głównie zeznania przesłuchanych w sprawie funkcjonariuszy Policji.

Za polegające na prawdzie Sąd uznał także zeznania pozostałych przesłuchanych w sprawie świadków: K. K. (1), A. G. (1), J. G., G. K. (2), J. D. (1). Świadców Ci nie posiadali wiedzy odnośnie zakładanych przez oskarżonego upraw marihuany. W swoich zeznaniach złożonych przed Sądem wskazali jedynie na brak zasilania elektrycznego w stodole znajdującej się na posesji oskarżonego (A. G., G. K., J. D. i K. K.) oraz fakt używania przez oskarżonego marihuany (G. K., J. D.). Ich zeznania są spójne, rzeczowe, korelują ze sobą oraz pozostałymi dowodami stanowiącymi podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd dał wiarę także zeznaniom świadka specjalisty w osobie M. M. (1). Świadek ten zeznawał na okoliczność wniosków sporządzonej przez siebie opinii prywatnej dotyczącej instalacji elektrycznej w budynku stodoły na posesji M. 205. Świadek zarówno w swoich zeznaniach, jak i w pisemnej opinii prywatnej wskazał, iż w stodole znajdującej się na posesji M. nr 205 nie ma założonej instalacji elektrycznej, ani śladów jej demontażu, a co za tym idzie brak jest śladów świadczących o wcześniejszym istnieniu takiej instalacji. Dodatkowo świadek na pytanie prokuratora zeznał, iż do zasilania 100 watomowej żarówki potrzebny jest agregat o średniej wielkości ok. metr na metr.

Zeznania świadka są zgodne z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie, brak podstaw do podważania ich wiarygodności.

Istotnymi dowodami w niniejszej sprawie są także: kwestionariusz zebrania informacji przez specjalistę (...), który stwierdza fakt uzależnienia K. R. od przetworów konopi oraz opinia biegłego z zakresu kryminalistycznych (...). Sąd w podzielił opinię biegłego, zarówno pisemną jak i ustną, gdyż jest wyczerpująca, rzetelna, fachowa i w sposób przystępny wyjaśnia kwestie będące przedmiotem opiniowania poddając się pełnej weryfikacji.

Za odpowiadające prawdzie Sąd uznał pozostałe dowody z dokumentów stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w sprawie, jako autentyczne, pochodzące od uprawnionych do ich sporządzenia podmiotów, nie kwestionowane w toku postępowania.

Dysponując zgromadzonym w sprawie i omówionym powyżej materiałem dowodowym Sąd zyskał pełne przekonanie co do okoliczności popełnienia czynów zarzucanych K. R.. Oczywisty w ocenie Sądu jest sam fakt ich popełnienia, a równocześnie istnieją wystarczające podstawy, aby ich popełnienie przypisać oskarżonemu, wyjaśnione zostały także elementy przedmiotowe i podmiotowe rzutujące na ocenę stopnia społecznej szkodliwości tych czynów.

Na podstawie tak poczynionych ustaleń Sąd nie miał też wątpliwości co do winy K. R..

Sąd przyjął, iż czyny popełnione przez K. R. i przypisane mu wyrokiem wyczerpują : w pkt I dyspozycję art. 13 § 2 kk w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w pkt II dyspozycję art. 53 ust. 2 w zw. z art. 53 ust. 1 w zb. z art. 63 ust. 3 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, zaś w pkt III dyspozycję art. 63 ust. 3 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Z kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonemu w pkt I i III wyroku Sąd wyeliminował wskazane w akcie oskarżenia przepisy art. 12 kk i art. 11 § 2 kk. Omawiane występki polegające wyłącznie na uprawie ziela konopi nich niż włókniste we wskazanym w opisie okresie czasu są przestępstwami trwałymi, nie zaś czynem ciągłym o jakim mowa w art. 12 kk. Ponadto oskarżony nie wyczerpał wskazanym zachowaniem kilku przepisów w ustawy a tylko wówczas uzasadnione byłoby przyjęcie kwalifikacji w zw. z art. 11 § 2 kk.

Nadto do opisu każdego z czynów przypisanych K. R. dodano element stwierdzający, iż oskarżony dopuścił się tych czynów będąc uzależnionym od marihuany i w związku z używaniem tego środka, co wynika wprost z wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadka P. K. (1) oraz kwestionariusza zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień.

Zgodnie z art. 45 ust 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz.U. z 2016 roku, poz. 224) uprawa konopi innych niż włókniste jest zabroniona. R. legis takiej regulacji sprowadza się do tego, że z roślin tych uzyskuje się środek odurzający z grupy IV -N w postaci ziela konopi innych niż włókniste, funkcjonujący w nielegalnym obrocie pod nazwą „marihuany”. Niezależnie od powyższego zakazu, zgodnie z art. 35 ust 1 pkt 1

powołanej ustawy, wytwarzanie środków odurzających, a za takowe należy uznać uzyskanie suszu z roślin konopi innych niż włókniste, wymaga zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego, którego oskarżony nie posiadał.

Przepisy art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii penalizują wytwarzanie środków odurzających, zaś art. 63 ust. 1 i 3 uprawę konopi innych niż włókniste. Przy czym o ile przepisy art. 53 ust 1 i art. 63 ust 1 statuują podstawowy typ tych przestępstw, to odpowiednio przepisy art. 53 ust 2 oraz art. 63 ust 3 powołanej ustawy przewidują ich typy kwalifikowane. I tak, w art. 53 ust 2 określono zbrodnię kwalifikowaną między innymi znamieniem wytworzenia znacznej ilości środków odurzających. Z kolei w art. 63 ust 3 przewidziano występki zagrożony karą pozbawienia wolności do lat 8 kwalifikowany pewnym potencjałem uprawy, a mianowicie możliwością dostarczenia przez nią znacznej ilości środka odurzającego.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela pogląd, iż działania polegające na uprawie konopi, a następnie wytwarzaniu z nich środka odurzającego (co w przypadku ziela konopi innych niż włókniste sprowadza się do zebrania i wysuszenia), należy uznać za jedno przestępstwo, wyczerpujące znamiona określone w przepisach art. 63 ust. 1 i art. 53 ust. 1 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. (Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z 16 czerwca 2011II AKA 56/11 LEX nr 1213820 oraz Sąd Apelacyjny w Gdańsku sygn. II AKA 141/13 - LEX nr 1327505, Sąd Apelacyjny w Katowicach sygn. II AKA 371/13 - Biuletyn SAKa 2013/4/3).

Znamieniem przestępstwa stypizowanego w art. 53 ust. 2, oraz art. 63 ust. 3 cyt. ustawy jest między innymi "znaczna ilość" środków odurzających. W rozumieniu wskazanej ustawy jest to taka ilość, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby, co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12 września 2013 roku, II AKA 141/13, LEX nr 1378751). W judykaturze i orzecznictwie wyklarował się z kolei pogląd, iż jednostkowa dawka ziela konopi innych niż włókniste mieści się w przedziale pomiędzy 0,3 grama a 1 grama (m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 18 marca 2013 roku, II AKA 22/10, KZS 2011/7-8/83).

W odniesieniu do przypisanego K. R. w pkt II wyroku czynu uprawiał on 5 krzaków ziela konopi innych niż włókniste, z których zebrał i zasuszył susz o łącznej masie 100 gramów, a zatem znaczną ilość. Tym samym czyn przypisany K. R. w pkt II wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 53 ust. 1 w zb. z art. 63 ust. 3 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Uprawiając konopie inne niż włókniste oskarżony ten działał nadto w bliżej nieustalonym czasie 2016 roku w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z góry powziętego zamiaru, co uzasadnia kwalifikację z art. 12 kk, zaś wyczerpując znamiona dwóch przestępstw (z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii) – kwalifikację z art. 11 § 2 kk.

W odniesieniu do czynu przypisanego K. R. w pkt III wyroku – uprawiał on 10 krzaków ziela konopi innych niż włókniste i z zebranych kwiatowych wierzchołków w/w roślin, które u niego zabezpieczono, można wytworzyć nie mniej niż 524,19 pełnowartościowych porcji handlowych środka odurzającego, a więc znaczną ilość. Stąd też czynem tym K. R. wyczerpał dyspozycje art. 63 ust. 3 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd uznał ponadto, że zachowanie oskarżonego opisane w czynie z pkt I wyroku potraktować należy jako usiłowanie nieudolne, albowiem z postępowania dowodowego wynika, że K. R. zasadził 4 krzaki ziela konopi innych niż włókniste, które jak się okazało w czasie uprawy- nie wytworzyły kwiatostanów. Oskarżony zasadzając nasiona ziela konopi użył do tego odmiany męskiej nasion, nie nadającej się do popełnienia przestępstwa, o czym nie wiedział sadząc przedmiotowe rośliny. Wyczerpał więc swoim zachowaniem dyspozycje art. 13 § 2 kk w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Stopień społecznej szkodliwości zarzucanych K. R. czynów (zwłaszcza z pkt II i III wyroku) był znaczny. Na ocenę stopnia ich społecznej szkodliwości miało wpływ przede wszystkim kilkukrotne podejmowanie przez oskarżonego upraw ziela konopi innych niż włókniste, znaczna ilość uzyskanych środków odurzających (w zakresie czynu z pkt II), bądź też możliwość uzyskania takiej znacznej ilości (w zakresie czynu z pkt III) oraz umyślne działanie sprawcy. W przypadku jednak K. R. stopień jego winy jest obniżony przez fakt, iż czynów tych dopuścił się będąc osobą uzależnioną od marihuany i w związku z używaniem tego środka odurzającego. Mając dodatkowo na uwadze – jako okoliczności

łagodzące- jego dotychczasową niekaralność, a nadto przyznanie się do winy i wyrażenie szczerego żalu i skruchy oraz dyrektywy prewencji szczególnej i ogólnej Sąd uznał za zasadne wymierzeniu K. R. kary:

- za czyn z pkt I wyczerpujący dyspozycje art. 13 § 2 kk w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
- 4 miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn z pkt II wyczerpujący dyspozycje art. art. 53 ust. 2 w zw. z art. 53 ust. 1 w zb. z art. 63 ust 3 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, przy zastosowaniu art. 60 § 2 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 2 kk tj. nadzwyczajnego złagodzenia kary – roku pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;

- za czyn z pkt III wyczerpujący dyspozycje art. 63 ust. 3 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
– roku pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 60 § 2 kk Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary w szczególnie uzasadnionych wypadkach, kiedy nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa, w szczególności: 1) jeżeli pokrzywdzony pojednał się ze sprawcą, szkoda została naprawiona albo pokrzywdzony i sprawca uzgodnili sposób naprawienia szkody, 2) ze względu na postawę sprawcy, zwłaszcza gdy czynił starania o naprawienie szkody lub o jej zapobieżenie, 3) jeżeli sprawca przestępstwa nieumyślnego lub jego najbliższy poniósł poważny uszczerbek w związku z popełnionym przestępstwem. Wymieniony wyżej katalog przesłanek do nadzwyczajnego złagodzenia kary nie jest zamknięty o czym świadczy użyty przez ustawodawcę zwrot „w szczególności”.

W sprawie niniejszej postawa oskarżonego po popełnieniu przestępstwa tj., przyznanie się do winy i wyrażenie szczerzej skruchy i żalu, jego dotychczasowa niekaralność oraz nienaganna postawa środowiskowa, sytuacja rodzinna, uzasadniają przyjęcie, iż nawet najniższa kara przewidziana za przypisany mu w pkt II wyroku czyn tj. kara 3 lat pozbawienia wolności będzie nadmiernie surowa. Z tych względów Sąd wymierzając oskarżonemu karę za ten czyn zastosował nadzwyczajne złagodzenie kary bacząc przy tym na dyrektywy ogólne dotyczące wymiaru kary określone w art. 53 § 1 kk.

W ocenie Sądu nadzwyczajne złagodzenia kary pozbawienia wolności nie pociąga za sobą obowiązku nadzwyczajnego złagodzenia kary kumulatywnej grzywny, która co do zasady jest za ten czyn obligatoryjna i została orzeczona w granicach ustawowych, stosownie do możliwości zarobkowych i sytuacji rodzinnej oskarżonego. Skoro bowiem zastosowanie tej instytucji jest fakultatywne, a nadzwyczajne złagodzenie kary jest wyjątkiem od reguły wymierzenia jej w granicach ustawowych, to może ona dotyczyć jednej

z kar kumulatywnie przewidzianych. Sąd nie podziela przy tym przeciwnego poglądu, stwierdzającego że obowiązek nadzwyczajnego złagodzenia kary, jeśli zostaną stwierdzone ku temu przesłanki, dotyczy wówczas każdej z kar kumulatywnie przewidzianych, a wyrażonego w wyroku Sądu Apelacyjnego

w K. z dnia 4 lipca 2016r. w sprawie II Aka 223/16 (publ. Lex nr 2157748). Uszło bowiem uwadze tego Sądu, że powołana jako jego uzasadnienie treść art. 38 § 1 kk dotyczy jedynie obniżenia lub podwyższenia górnej granicy ustawowego zagrożenia, nie zaś dolnej jak ma to miejsce w rozpatrywanym kazusie.

Co oczywiste nie może mieć w takiej sytuacji zastosowania także przepis art. 60 § 7 kk, albowiem w ocenie Sądu reguluje on zasady nadzwyczajnego łagodzenia kary w przypadku zagrożenia alternatywnego karami nie zaś kumulatywnego. Choć przyznać należy, iż użycie w nim zwrotu „więcej niż jedną z kar” nie prowadzi do jednoznacznej wykładni językowej, to przecież interpretowanie go w ten sposób, że nawet przy zbrodni zagrożonej kumulatywnie karą grzywny i pozbawienia wolności stosując nadzwyczajne złagodzenie kary można orzec jedynie środek kompensacyjny lub przepadek, a przy zbrodni zagrożonej jedynie karą pozbawienia wolności od lat 3, karę roku pozbawienia wolności (art. 60 § 6 pkt 2 kk), prowadziłyby do absurdu. A zatem sięgnięcie po dyrektywy wykładni systemowej i celowościowej usuwa wątpliwości powzięte na etapie dokonywania wykładni językowej tego przepisu.

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk w zw. z art. 86 § 1 kk tak orzeczone kary pozbawienia wolności Sąd połączył. Mając na uwadze fakt, że przypisane oskarżonemu przestępstwa zostały skierowane przeciwko tym samym dobrom prawnie

chronionym, lecz zostały popełnione w różnych okresach w pewnej rozpiętości czasowej, przyjmując zasadę asperacji, Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu tak ukształtowana kara łączna spełniać będzie swoje cele zarówno wychowawcze, jak i prewencyjne oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W związku ze skazaniem oskarżonego za czyn opisany w pkt III wyroku Sąd na podstawie art. 70 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Z 2017, poz 783) orzekł wobec K. R. przepadek ziela konopi innych niż włókniste stanowiących przedmiot tego przestępstwa oraz przedmiotów i narzędzi służących do popełnienia tego czynu tj. dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/751/17/N pod poz. 1 (k. 58) oraz w wykazie dowodów rzeczowych nr II/902/17/P pod poz. 3-18 (k. 59).

Sąd zobligowany treścią art.63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie w postaci tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2017 roku od godziny 10:45 do dnia 18 stycznia 2018 roku.

Na podstawie art. 627 kpk zasądzono od K. R. kwotę 700 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 500 złotych tytułem częściowego zwrotu wydatków. Wobec brzmienia art. 624 § 1 kpk Sąd uznał, że uiszczenie wydatków w pozostałej części byłoby dla oskarżonego nadmiernie uciążliwe zważywszy na jego sytuację majątkową i rodzinną i z tych względów wydatkami w pozostałej części obciążył Skarb Państwa.

Z uwagi na powyższe i na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w wyroku.